

Gaza leží v troskách - ale není sama

Gaza leží v troskách - ale není sama.
Společně s ní leží zbytky „nikdy více“,
mýtus západních hodnot,
cáry mezinárodního práva
a roztržštěný obraz Izraele v očích světa.

Gaza leží v troskách

Fyzické zničení Gazy se stalo jedním z určujících obrazů naší doby: celé čtvrti proměněné v prach, nemocnice změněné v hřbitovy, rodiny vymazané z civilních registrů. Za statistikami se skrývá hlubší tragédie – vymazání kontinuity, kultury, každodenního života. Trosky Gazy nejsou pouze produktem války; jsou výsledkem desetiletí dehumanizace a blokády, katastrofy v pomalém tempu, kterou svět sledoval unavenýma očima a s ubývajícím rozhořčením.

Trosky hovoří nejen o bombardování, ale o opuštěnosti – o lidu uvězněném v geografii zoufalství.

Zbytky „nikdy více“

„Nikdy více“ bylo kdysi morálním slibem – univerzálním závazkem vytvořeným po genocidě. Ale v Gaze zní tato slova prázdně. Poučení z holocaustu mělo lidstvo spojit v obraně všeho života, ne být monopolizováno jedním národem nebo použito k ospravedlnění utrpení jiného.

Když svět, který se zavázal zabránit masovým zvěrstvům, odvrací zrak, zatímco se tato dějí naživo na obrazovkách, *nikdy více* se nestává slibem, ale relikvií – něčím, co je oplakáváno spíše než věřeno.

Mýtus západních hodnot

Po desetiletí se západní národy prezentovaly jako strážci demokracie, svobody a lidských práv. Přesto reakce na Gazu odhalila selektivní morálku: jeden standard pro spojence, jiný pro zbytek. Vlády, které hovoří o „pořádku založeném na pravidlech“, podpořily obléhání a vyhladovění; ty, které tvrdí, že brání svobodu, kriminalizovaly protesty a umlčely nesouhlas.

V troskách Gazy čelí mýtus západních hodnot svému zúčtování. To, co zůstává, nejsou ideály, ale zájmy – geopolitické, ekonomické, volební. Morální slovník přežívá, ale jeho význam se rozpadl.

Cáry mezinárodního práva

Když izraelský velvyslanec na Valném shromáždění zvedl a roztrhal Chartu OSN, nebylo to jen gesto – byl to symbol systému, který se již rozpadá. Mezinárodní právo, vytvořené k omezení moci, bylo zredukováno na papír: citováno, když je to výhodné, roztrháno, když na tom nejvíce záleží.

Válečné zločiny jsou dokumentovány v reálném čase, přesto odpovědnost zůstává odložena do vzdálené budoucnosti. Instituce, které mají hájit spravedlnost, jsou paralyzovány vetem a dvojími standardy. To, co leží v cárech, není jen charta, ale důvěryhodnost globálního řádu samotného.

Roztříštěný obraz Izraele v očích světa

Izrael se kdysi prezentoval jako demokracie pod obležením – národ bojující o přežití. Ale jak se šíří obrazy zničení Gazy, tato vyprávění se rozpadla. Po celém světě rostoucí počet lidí vidí ne obranu, ale nadvládu, ne bezpečnost, ale beztrestnost.

Morální kapitál, který Izrael po desetiletí chránil, se vytrácí, dokonce i mezi jeho tradičními spojenci. Mýtus výjimky – že Izrael stojí nad normami, které požaduje od ostatních – se rozbil o kameny Gazy.

Závěr

To, co leží v troskách, není tedy jen město. Je to architektura morálního řádu – víra, že se lidstvo učí, že moc může být omezena, že slova jako *spravedlnost*, *právo* a *hodnoty* stále mají váhu.

Gaza je zrcadlem naší doby. Podívat se do něj znamená vidět nejen zničení lidu, ale zhroucení svědomí světa.